

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. szeptember 16-án

a C-329/02 P. sz. SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Közösségi védjegy – Feltétlen kizáró okok – A 40/94/EK rendelet 7. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjai – A „SAT. 2” szó szerkezet)

(2004/C 273/04)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-329/02. P sz., a SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH, székhely: Mainz (Németország), (ügyvéd: R. Schneider) által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (meghatalmazott: D. Schennen) ellen a Bíróság alapokmányának 56. cikke szerint, 2002. szeptember 12-én benyújtott fellebbezés alapján indult ügyben, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet (előadó) és R. Schintgen, F. Macken és N. Colneric bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: H. von Holstein, 2004. szeptember 16-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az Elsőfokú Bíróságnak a T-323/00. sz. SAT.1 kontra OHIM (SAT.2) ügyben 2002. július 2-án hozott ítéletét (EBHT 2002., II-2839. o.) megsemmisíti annyiban, amennyiben az úgy ítélte meg, hogy a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsa nem sértette meg a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 7. cikk (1) bekezdésének b) pontját azzal, hogy a 2000. augusztus 2-i határozatában (R 312/1999-2. sz. ügy) megtagadta a „SAT.2” szó szerkezet közösségi védjegyként történő bejegyzését olyan szolgáltatások tekintetében, amelyeknek – a védjegybejelentési kérelemben – valamilyen kapcsolatuk van a műholdas közvetítéshez, vagyis azoknak a szolgáltatásoknak a tekintetében, amelyeket a megtámadott ítélet 3. pontja említ, és amelyeket az Elsőfokú Bíróság az ítélet 42. pontjában nem jelölt meg.
- 2) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2000. augusztus 2-i határozatát megsemmisíti.

- 3) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kötelezi az eljárásokban felmerült költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. szeptember 16-án

A C-366/02. sz. (Verwaltungsgericht Halle előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Gerd Gschoßmann kontra Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd ügyben ⁽¹⁾

(Közös agrárpolitika – 1765/92/EK és 1251/1999/EK rendelet – Szántóföldi növények termelőinek nyújtott támogatási rendszer – Szántóföldi növényeket termelő földeknek és pihentetett területeknek nyújtott kompenzációs kifizetések – Az „állandó kultúráknak” kialakított termőföldek kizárása – Fogalom)

(2004/C 273/05)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-366/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgericht Halle (Németország) a Bírósághoz 2002. október 14-én érkezett, 2002. szeptember 30-i végzésével az előtte Gerd Gschoßmann és Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas, a harmadik tanács elnökeként eljárva, R. Schintgen (előadó) és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. szeptember 16-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Egyes szántóföldi növények termelői számára támogatási rendszer létrehozásáról szóló, 1992. június 30-i 1765/92/EKG rendelet 9. cikke, valamint egyes szántóföldi növények termelői számára támogatási rendszer létrehozásáról szóló, 1999. május 17-i 1251/1999/EK rendelet 7. cikke úgy értelmezendő, hogy az állandó kultúrát termő területek kompenzációs kifizetésekből való kizárásának nem feltétele, hogy ezeket a területeket műveljék, és annak sincsen jelentősége, hogy azokat vegyszeresen gondozták vagy a termést begyűjtötték-e.
- 2) Az 1765/92 rendelet 9. cikke és az 1251/1999 rendelet 7. cikke úgy értelmezendő, hogy az almatermeléssel kapcsolatban az állandó kultúrákat termő területek művelése akkor szűnik meg, amikor a gyümölcsfákat kivágták, de még nem szállították el. A fák kivágásáról hozott határozat azonban annak tényleges végrehajtása nélkül önmagában még nem szünteti meg az állandó kultúrákat termő földek ilyen jellegét.